

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Autoritatea Tutelară Hîncești,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Tutelară Hîncești împotriva Elenei Andrian, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești, cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-513/24
NR PIGD 2-23096707-01-2ra-19042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Hîncești, sediul Central, jud. V. Suruceanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. N. Budăi, V. Cotorobai, V. Mihaila

09 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea de recurs depusă de Autoritatea Tutelară Hîncești,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 iulie 2023, Autoritatea Tutelară Hîncești a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Andrian, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești, cu privire la decăderea din drepturi părintești.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în fapt părintele biologic Andrian Elena și Andrian Iurie au dat naștere copilului *****, născută la *****. Dar pe parcursul vieții familiale, tata –Iurie Andrian a decedat, iar relațiile între mama Elena Andrian și copilul *****s-au înrăutățit, consuma abuziv băuturi alcoolice, nu dădea educația cuvenită copilului, preferând soluționarea problemelor personale și punându-le pe prim plan.

3. Având probleme financiare, pârâta a plecat peste hotarele Republicii Moldova, lăsând copilul în grija lui ***** (fratele major a copilului – *****), care duce un mod dezorganizat de viață, nu acordă atenție minorei (surorii sale), consumă abuziv alcool, fără a dispune un loc de trai stabil (locuind provizoriu într-o încăpere părăsită, de pe str. *****).

4. Din aceste considerente, a fost emisă dispoziția nr. *****, prin care s-a dispus plasarea de urgență a copilului rămas fără îngrijire părintească la Centru de plasament temporar „*****” Hîncești, care până la momentul de față se află sub supravegherea acestei instituții de plasament.

5. După verificarea condițiilor de trai s-a constatat că, nu este posibilă plasarea copilului alături de fratele –Pavel Andrian, condițiile de trai fiind sub limita acceptabilă de organele de tutelă, ce se atribuie la normativele de întreținere a minorilor aflați în dificultate.

6. În vederea respectării prevederilor Legii nr. 140 din 14 iunie 2013, de determinare a statutului copilului și asigurării intereselor supreme ale minorului *****, care în prezent se află în grija Centrului de plasament temporar al copilului în situație de risc „*****” Hîncești, neavând stabilit statutul de copil rămas fără ocrotire părintească, este necesar ca părintele biologic, Elena Andrian să fie decăzută din drepturile părintești.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 01 noiembrie 2023 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea

Tutelară Hîncești. S-a decăzut Elena Andrian din drepturile părintești asupra copilului minor *****. S-a încasat de la Elena Andrian în beneficiului statului suma de 100 de lei cu titlu de taxă de stat de la achitarea căreia reclamanta a fost scutită.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 03 noiembrie 2023, Elena Andrian, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 01 noiembrie 2023 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Autoritatea Tutelară Hîncești.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de Elena Andrian, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea. S-a casat integral hotărârea din 01 noiembrie 2023 a Judecătorei Hîncești, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care: s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Tutelară Hîncești.

10. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, la 23 decembrie 2007, s-a născut copilul comun al pârâtei Elena Andrian și Iurie Andrian, fiica ***** , fapt ce se confirmă prin certificatul de naștere seria *****eliberat *****/f.d. 6/.

11. Potrivit certificatului seria *****din ***** , se atestă că, la ***** , Iurie Andrian a decedat.

12. Prin dispoziția nr. 188 din 12 aprilie 2023, s-a dispus plasarea de urgență a copilului minor Daniela Andrian, domiciliată temporar în mun. ***** , în Centrul de Plasament temporar „*****” Hîncești pe termen de până la 72 de ore, cu posibilitatea prelungirii termenului de plasament până la 45 de zile /f.d.8/.

13. Totodată, potrivit actului din 19 octombrie 2023 al Comisiei de examinare a condițiilor de trai, s-a stabilit că condițiile de trai a familiei Andrian sunt nesatisfăcătoare, antisănătore, persoane necunoscute, lipsa hranei, murdărie, persistă violența și consumul de băuturi alcoolice /f.d.9/.

14. Conform caracteristicii nr. 02/1-37/618 din 14 iunie 2023 eliberată de către Primăria mun. Hîncești, Elena Andrian are la întreținere un copil minor ***** , nu este încadrată în câmpul muncii, nu-și îndeplinește obligațiunile părintești față de copil, face abuz de băuturi alcoolice, are un comportament agresiv în societate și este caracterizată negativ de către vecini, ca fiind o persoană conflictuală /f.d.10/.

15. Potrivit actului nr. 1 din 09 iunie 2023 eliberat *****de către Centrul de Plasament Temporar al copiilor în situații de risc „Brîndușa”, pe perioada aflării minorei *****a fost vizitată de către membrii familiei extinse. Vizitele fiind de scurtă durată, aceștia veneau cu careva dulciuri

ne semnificative. Pe perioada plasamentului, specialiștii Centrului, au lucrat cu minora obținând rezultate atât la învățătură, cât și la modul de comportament. S-a exclus absentismul școlar, s-au îmbunătățit rezultatele la învățătură. Adolescența este mai comunicabilă, disciplinată și mai responsabilă. Din discuțiile avute cu ***** conștientizează că în Centru are mai multe avantaje decât în familie și nu se opune plasamentului planificat /f.d.11/.

16. Din nota informativă din 14 iunie 2023, întocmită de către asistentul social comunitar, urmează că Elena Andrian, domiciliată în raionul *****, în urma decesului soțului, aceasta împreună cu familia a trecut cu traiul la Hîncești. Nu a fost angajată în câmpul muncii, a locuit în concubinaj, unde era abuz de alcool. La moment este plecată peste hotare timp de 6 luni, dând prioritate propriilor interese și necesități, nu-și îndeplinește obligațiunile de părinte, copilul este lipsit de îngrijire și ocrotire părintească. Are la întreținere un copil minor *****, care la moment se află în Centrul de Plasament Temporar al copiilor în situații de risc „*****”, din motivul plecării, a lăsat în grija fratelui mai mare, care la moment nu are un loc stabil de trai și duce un mod de viață dezorganizat și refuză să-și onoreze obligațiunile și responsabilitatea față de sora sa mai mică /f.d.12/.

17. Instanța de apel a reținut că principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui – o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

18. Conform art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

19. Art. 51 din Codul familiei stipulează că copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei, în cazurile când copilul este lipsit de grija părinților aceștia sânt decăzuți din drepturile părintești.

20. În temeiul art. 67 din Codul familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum și h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

21. Conform art. 68 din Codul familiei, decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească. (2) Acțiunea privind decăderea din

drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. (3) Cererea privind decăderea din drepturile părintești se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale/teritoriale.

22. Instanța de apel a notat că reclamanta a indicat în cererea de chemare în judecată la general art.67 din Codul familiei, însă nu a specificat concret care este temeiul prevăzut de art. 67 din Codul familiei de decădere a apelantei din drepturi părintești, invocând că, în vederea respectării prevederilor Legii nr. 140 din 14 iunie 2013, de determinare a statutului copilului și asigurării intereselor supreme ale minorului *****, care în prezent se află în grija Centrului de plasament temporar al copilului în situație de risc „*****” Hîncești, neavînd stabilit statutul de copil rămas fără ocrotire părintească, solicită decăderea din drepturile părintești a părintelui biologic Elena Andrian.

23. Astfel, instanța de apel a notat că dispozițiile art. 67 din Codul familiei nu pot fi aplicate în mod automat, ci numai în urma unei examinări multiaspectuale și complexe, pentru a stabili: dacă au fost săvârșite abateri grave de către părinte, în privința persoanei copilului și dacă este în interesul superior al copilului, aplicarea unei astfel de măsuri.

24. Totodată, instanța de apel a menționat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

25. În acest sens, instanța de apel a reținut că în cauza N.P. vs Republica Moldova, nr. 58455/13, 6 octombrie 2015, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor.

26. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale, și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și, în al doilea rând, este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

27. Totodată, CEDO a subliniat că acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau și Washington împotriva Franței, nr. 39.388/05).

28. Având în vedere principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, instanța de apel a stabilit că prezența mamei

Elena Andrian în viața copilului său, ar fi în interesul copilului minor Daniela Andrian.

29. Or, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, urmând a fi aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinți ce nu-și îndeplinesc obligațiile părintești nu au dat careva rezultate pozitive.

30. Deci, potrivit declarațiilor date de către minoră în instanța de judecată, aceasta a indicat că mama sa, Elena Andrian, la moment se află în Italia la muncă, a vorbit cu ea la telefon și mama i-a spus că la 09 noiembrie 2023 revine acasă. Mama îi trimite pachete cu îmbrăcăminte și încălțăminte și bani. La moment se află în Centrul de plasament, însă pe viitor dorește să locuiască împreună cu mama sa, îi este dor de mamă, în timp ce locuia cu mama ei ultima avea grijă de ea și nu consuma alcool.

31. Instanța de apel a remarcat că explicațiile oferite la examinarea cauzei de către copilul minor, nicidecum nu stabilesc un comportament deosebit de nedemn din partea mamei sale, care ar justifica, în cele din urmă, aplicarea față de ultima a celei mai severe sancțiuni – decăderea din drepturile părintești.

32. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

33. De asemenea, instanța de apel a menționat că criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copiii minori îl reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

34. Potrivit jurisprudenței CEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărârea din 07.08.1996, Culegerea 1996-III, paragraful 64), interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial și că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părintești în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franței, nr.40.03/98, paragraful 59, CEDO 2000- IX și Johansen citată anterior, paragraful 78).

35. Totodată, CEDO subliniază totuși că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menționată mai sus, paragraful 59): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau și Washington împotriva Franței, nr.39.388/05, paragraful 67).

36. Astfel, raportând cele menționate la caz, instanța de apel a notat că nu au fost prezentate probe ce ar confirma culpa gravă a Elenei Andrian la neîndeplinirea obligațiilor părintești și nici faptul că aceasta este nedemnă pentru a fi mama copilului *****.

37. Instanța de apel a retierat că, în speță nu au fost prezentate probe incontestabile precum că apelanta Elena Andrian se eschivează de la

exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; face abuz de drepturile părintești; se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; a săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum aceasta o cer interesele copilului, prin urmare nefiind temeuri legale prevăzute de art. 67 din Codul familiei de decădere din drepturi părintești față de fiica sa, *****.

38. Instanța de apel a considerat că plasarea de urgență a copilului minor, domiciliată temporar în mun. *****, în Centrul de Plasament temporar „*****” Hîncești pe termen de pînă la 72 de ore, cu posibilitatea prelungirii termenului de plasament pînă la 45 de zile, nefiindu-i stabilit statutul de copil rămas fără ocrotire părintească, nu constituie temei de decădere a apelantei din drepturile sale părintești față de copilul său minor.

39. Instanța de apel a menționat că autoritatea părintească asupra minorului nu este doar un drept al părintelui, dar și un drept al copilului de care copilul poate fi lipsit doar în situații speciale ce țin de interesul său superior.

40. Având în vedere cele expuse, instanța de apel a concluzionat că decăderea Elenei Andrian din drepturile părintești nu va fi în interesul superior al fiicei sale Daniela Andrian.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

41. La 05 iunie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Autoritatea Tutelară Hîncești a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 01 noiembrie 2023 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

SOLICITAREA RECURENTULUI

42. În motivarea recursului a menționat că instanța de apel a încălcat dispozițiile art. 383 din Codul de procedură civilă, deoarece în proces nu au fost verificate probele prezentate în prima instanță și nu li s-a dat apreciere, or, acestea au fost prezentate exclusiv de reprezentantul Autorității Tutelare Hîncești, iar avocatul Ion Bătrîncea (numit din oficiu) în genere nu și-a probat poziția nici în prima instanță, nici prin cererea de apel, având doar un caracter pur declarativ, fără a anexa la apel careva probe.

43. A menționat că cererea de apel, în numele apelantei Elena Adrian, a fost semnată de către avocatul Ion Bătrîncea, dar în proces, în fața instanței de apel s-a prezentat o altă persoană, fără a specifica, în fața părților prezente și a instanței, împuternicirile delegate și fără ai comunica apelantei motivele

apelului sau motivele schimbării obiectului apelului, fapt ce denotă că avocatul din oficiu nici nu cunoștea poziția clienței sale la întocmirea cererii de apel.

44. La 18 iunie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia recursului declarat de Autoritatea Tutelară Hîncești, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, anexate la materialele dosarului.

45. La 11 noiembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Vest a depus aviz-concluzie nr. 154, menționând că pentru asigurarea bunăstării și siguranței copilului este necesar ca mama Elena Adrian să fie decăzută din drepturile părintești. Or, protejarea drepturilor și intereselor copilului trebuie să rămână prioritate principală, iar intervenția autorităților este esențială pentru a corecta o situație care ar putea avea repercusiuni negative asupra dezvoltării minorei ***** (f.d. 144).

46. Până la examinarea admisibilității recursului, intimata nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

47. Art. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

48. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

49. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

50. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 28 februarie 2024. La 21 mai 2024, decizia motivată din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată, prin intermediul oficiului poștal, Autorității Tutelare Hîncești, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc, însă date privind recepționarea acesteia lipsesc la dosar.

52. Astfel, cererea de recurs depusă de Autoritatea Tutelară Hîncești, la 05 iunie 2024, se consideră depusă în termenul stabilit de lege.

53. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

54. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

56. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Autoritatea Tutelară Hîncești nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

59. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

60. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

62. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

63. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

64. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Autoritatea Tutelară Hîncești, ca fiind inadmisibil.

65. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Autoritatea Tutelară Hîncești, împotriva deciziei din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni